

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/102/2023
Identifikačné číslo spisu:	5419201244
Dátum vydania rozhodnutia:	13.02.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:5419201244.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov: 1/ V. Š., narodená X. N. XXXX, R. V. - W., Ž. XXX/X, 2/ M. K., narodená X. Y. XXXX, bývajúca v Č.Z. T., H. - V., T. XXXX, 3/ V. K., narodený XX. P. XXXX, K. X, všetci žalobcovia právne zastúpení: JANČI & Partners s.r.o., Liptovský Mikuláš, Belopotockého 720/2, IČO: 47 258 748, proti žalovanému: C. E., narodený XX. Q. XXXX, D. - K. XX, bývajúci na adrese: R. V., N. F.. P. B. XXXX/X, zastúpený: JUDr. Ing. Karin Krajči, advokátka, Liptovský Mikuláš, M. Martinčeka 4701/2, o nahradenie prejavu vôle žalovaného uzavrieť kúpnu zmluvu, vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 10C/37/2019, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/155/2022 z 15. novembra 2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom 1/, 2/, 3/ náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Odôvodnenie

Rozhodnutie súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu

1. Okresný súd Dolný Kubín uznesením č. k. 10C/37/2019-230 z 3. augusta 2022 vo výroku I. konanie zastavil a vo výroku II. priznal žalobcom 1/ až 3/ proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 10C/37/2019-230 z 3. augusta 2022 podal žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline ako odvolací súd uznesením sp. zn. 9Co/155/2022-255 z 15. novembra 2022 tak, že uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým súd konanie zastavil, ponechal nedotknuté; uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým priznal žalobcom 1/ až 3/ proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, potvrdil. Odvolací súd zároveň žalobcom priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Uznesenie Krajského súdu v Žiline nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 8. decembra 2022.

Dovolanie žalovaného

3. Proti predmetnému uzneseniu krajského súdu podal dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“), ktorého prípustnosť aj dôvodnosť vyvodzoval z § 420 písm. f) CSP navrhujúc zmenu alebo zrušenie uznesenia krajského súdu tak, že dovolací súd žalovanému prizná voči žalobcom nárok na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 100 %, alebo zruší dovolaním napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a prizná žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania.

4. Žalovaný dovolanie odôvodnil tým, že uznesenie Krajského súdu v Žiline je nesprávne, nezákonné a trpí vadou podľa § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), a to preto, že súdy nesprávne právne posúdili mieru úspechu v konaní a vydali rozhodnutie, ktoré zasiahlo vysokou intenzitou do práv a právom chránených záujmov žalovaného.

5. O odvolaní rozhodoval Krajský súd v Žiline v konaní pod sp. zn. 9Co/155/2022, v ktorom vydal uznesenie, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu vo výroku II. (ďalej ako „uznesenie“). Krajský súd sa v uznesení nevysporiadal s argumentáciou žalovaného, nijakým spôsobom na ňu nereflektoval v odôvodnení uznesenia, a preto žalovaný považuje predmetné uznesenie za nezákonné a nepreskúmateľné. Obe napadnuté uznesenia sú v rozpore s § 256 CSP. Žalovaný počas celého súdneho konania popieral tvrdenia žalobcov, že došlo k porušeniu ich predkupného práva. Napriek tomu, že za týmto účelom bolo vykonané dokazovanie, súd nevydal žiadne právoplatné rozhodnutie, ktorým by tvrdenie žalobcov deklaroval. Späťvzatie žaloby zo strany žalobcov bolo ich dobrovoľným a slobodným rozhodnutím a okolnosťou podstatnou, na základe ktorej rozhodol konajúci súd. Žalovaný počas celého súdneho konania nevykonával žiadne uznanie práv žalobcov, ani nevyslovil, že ich predkupné právo bolo porušené. Skutočnosť, že súhlasil s mimosúdnyimi jednaniami, ktoré nevedli k spoločnému výsledku, bola účelná hlavne z dôvodov záujmu žalovaného nepredlžovať súdne konanie a nezvyšovania trov právneho zastúpenia. Predmetom žaloby bolo nahradenie prejavu vôle žalovaného s uzavretím kúpnej zmluvy na prevod nehnuteľností v prospech žalobcov. Len v prípade, ak by žalovaný uzavrel kúpnu zmluvu so žalobcami a previedla by sa predmetná nehnuteľnosť do vlastníctva žalobcov (počas mimosúdneho rokovania), tak len takýmto prejavom by žalovaný uznal žalobný nárok žalobcov. Len takéto konanie by bolo možné považovať za prípad, že žalovaný zapríčinil zastavenie konania.

6. Nesprávne sú tvrdenia žalobcov, že žalovaný využil odstúpenie od kúpnej zmluvy, aby zmaril výsledok súdneho konania. Po odstúpení od zmluvy medzi žalovaným a pôvodnými vlastníkami, žalobcovia nezískali vlastnícke právo k nehnuteľnosti, teda nezískali to, čo žalobou sledovali. Žalobcovia aj naďalej, v čase, keď spoluvlastníkmi sú pôvodní vlastníci, sú spoluvlastníkmi nehnuteľnosti so zachovaným predkupným právom, čo však boli aj vtedy keď spoluvlastníkom nehnuteľnosti bol žalovaný. Teda úkonom - odstúpením od zmluvy sa postavenie žalobcov žiadnym spôsobom nezmenilo. Takýto úkon preto nemožno považovať za uznanie, ani za konanie, ktoré by mohlo byť považované za prípad, že žalovaný zapríčinil zastavenie konania. Rozhodnou je skutočnosť, či žalovaný splnil to, čoho sa žalobcovia domáhali, a že len z tohto dôvodu žalobcovia vzali žalobu späť. Okolnosť, že došlo k odstúpeniu od zmluvy medzi pôvodnými spoluvlastníkmi a žalovaným, nemala za následok žiadnu zmenu v právnom postavení žalobcov. Nárok žalobcov, ktorí požadovali podanou žalobou - získanie vlastníckeho práva, uspokojený nebol.

7. V tejto súvislosti poukazuje žalovaný na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (7MCdo/1/2014, 3Sžo/225/2010), ktorá potvrdzuje, že pokiaľ žalobca nedosiahol nárok, ktorý požadoval podanou žalobou, v tomto prípade vlastnícke právo k spoluvlastníckemu podielu, tak nebol úspešný a nemožno procesne tvrdiť, že žalobcovia vzali žalobu späť pre správanie sa (zavinenie) žalovaného. Zastavenie konania procesne zapríčinili žalobcovia späťvzatím žaloby, keďže v priebehu konania prišli na to, že žalobou nedosiahnu to, čo v žalobe žiadali, a práve z uvedeného dôvodu žalovaný žiadal o náhradu trov právneho zastúpenia v konaní.

8. Súd prvej inštancie nesprávne posúdil právny a skutkový stav, keď konštatoval, že k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie sa žalovaného. Tento záver nie je ničím skutkovo podložený ani v uznesení odôvodnený. Úmyslom, či cieľom odstúpenia od kúpnej zmluvy medzi pôvodnými vlastníkami a žalovaným, nebolo napraviť porušenie predkupného práva žalovaných, keďže k porušeniu predkupného práva nikdy nedošlo. Súd, okrem konštatovania žalobcov, nevykonával žiadne iné dokazovanie v uvedenej súvislosti, a preto pokiaľ súd prvej inštancie odôvodňuje procesné zavinenie zastavenia konania od nemožnosti vykonateľnosti uznesenia, ktorí požadovali žalobcovia, len deklaruje úspech v spore na strane žalovaného. Žalovaný využil zákonné právo odstúpenia od kúpnej zmluvy, pričom žalovaného nie je možné nútiť, aby zotrval v nejakom stave (t. j. v pozícii kupujúceho) a niekoľko rokov nemenil svoje majetkové pomery, najmä ak žalovaný realizoval všetko v súlade s právnymi predpismi. Porušenie predkupného práva nemožno prezumovať čisto len na základe odstúpenia od kúpnej zmluvy, a preto ani odstúpenie od kúpnej zmluvy, ktorým žalovaný využil svoje zákonné právo, nemožno byť brané ako úmysel napravenia porušeného predkupného práva. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Pojem „procesné zavinenie“, použitý v ustanovení § 256 CSP, sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu k príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté, a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. Dôvodnosť žaloby sa posudzuje procesne, a nie podľa hmotného práva, pretože potom by išlo po posúdení dôvodnosti samotnej žaloby. Nerozhoduje teda, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, či žalovaný splní to, čoho sa žalobca domáha, a len preto žalobca vezme návrh späť.

9. K podanému dovolaniu sa písomne vyjadrili žalobcovia tak, že žalobcovia nemali inú procesnú možnosť ako späťvzatie žaloby, lebo žalovaný účelovo, s cieľom zmarit oprávnené domáhanie sa práva žalobcov na nahradenie prejavu vôle pri porušení predkupného práva odstúpil od Kúpnej zmluvy z 20. septembra 2016, a to špekulatívnym spôsobom listom z 1. júla 2022 v priebehu konania na súde prvej inštancie, hoc mal vedomosť o tom, že predkupné právo žalobcov bolo porušené. Žalovaný nemal žiadny zákonný ani zmluvný dôvod na odstúpenie od zmluvy, nakoľko od zmluvy možno odstúpiť len v prípade, že to zákon umožňuje alebo v prípade, ak je taká možnosť medzi účastníkmi dojednaná. Tak, ako to uviedol súd prvej inštancie, z vykonaného dokazovania na súde prvej inštancie jednoznačne vyplynulo, že žalovaný znemožnil žalobcom ďalej sa v konaní na súde prvej inštancie domáhať nahradenia prejavu vôle žalovaného uzavrieť so žalobcami kúpnu zmluvu tak, ako to požadovaným petitom žiadali. Žalobcovia zobrali späť žalobu pre správanie žalovaného. V prípade, ak by súd prvej inštancie a následne odvolací súd rozhodli tak, že nepriznajú žalobcom nárok na náhradu trov konania, bol by to precedenčný spôsob nespravodlivého rozhodnutia o trovách konania s poukazom na špekulatívny charakter konania žalovaného počas konania na súde prvej inštancie. Žalobcovia zobrali späť žalobu pre správanie žalovaného, vychádzajúc z čoho žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Na základe uvedeného navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 447 CSP dovolanie odmietol, prípadne aby v zmysle ust. § 448 CSP dovolanie zamietol.

Posúdenie veci dovolacím súdom

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“, „Najvyšší súd SR“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobcu nie je prípustné.

11. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Pokiaľ zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-

ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

12. V danom prípade z dovolania žalovaného jednoznačne vyplýva, že napáda uznesenie odvolacieho súdu z 15. novembra 2022, len vo výrokoch o trovách konania (výroky v poradí dva a tri), ktorými odvolací súd potvrdil uznesenie okresného súdu vo výroku II., ktorým priznal žalobcom proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a zároveň v poradí tretím výrokom rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania tak, že žalobcom priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, všetko podľa § 420 písm. f) CSP. Výrok o zastavení konania zostal i dovolaním nedotknutý.

13. Dovolací súd v prvom rade skúmal, či uznesenie odvolacieho súdu je rozhodnutím vo veci samej, prípadne konečným rozhodnutím, keďže iba takáto povaha rozhodnutia umožňuje dovolaciemu súdu preskúmať prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP. Dovolací súd dospel k záveru, že v danom prípade prípustnosť podaného dovolania podľa § 420 písm. f) CSP je daná.

14. Podľa § 357 písm. m) CSP jedným z uznesení, proti ktorému je prípustné odvolanie, a ktoré je tak v danej ním riešenej otázke s konečnou platnosťou preskúmateľné v rámci odvolacieho konania, je aj uznesenie, ktorým prvostupňový súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania s konečnou platnosťou, takže rozhodnutie odvolacieho súdu o tomto odvolaní je v otázke nároku na náhradu trov konania rozhodnutím konečným (ktorým sa konanie v tejto otázke nároku končí, pozn.), a teda ho možno v zmysle už uvedeného považovať za rozhodnutie preskúmateľné v dovolacom konaní z dôvodov zmätočnosti ako rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 275/2018 z 15. augusta 2018, in č. 74/2018 Zbierky nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky).

15. Ustanovenie § 420 CSP zakotvuje prípustnosť dovolania alternatívne buď proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, t. j. proti rozhodnutiu majúcej hmotnoprávny charakter, alebo proti rozhodnutiu, ktoré síce nemá charakter rozhodnutia o materii konania, t. j. nejde síce o rozhodnutie vo veci samej, ale ide o rozhodnutie, ktorým odvolací súd o danej otázke rozhodovanie končí inak ako meritórnym (hmotnoprávnym) rozhodnutím vo veci samej. Aj rozhodnutie vo veci samej (t. j. meritórne rozhodnutie) je svojou podstatou a svojimi dôsledkami rozhodnutím, ktorým sa konanie o predmete sporu končí, avšak pre účely posudzovania prípustnosti dovolania podľa § 420 CSP takéto rozhodnutie nemožno zaradiť do skupiny rozhodnutí „ktorým sa konanie končí“, pretože pre tento účel je už zaradené do skupiny rozhodnutí „vo veci samej“. Za rozhodnutie, ktorým sa konanie pred odvolacím súdom o danej otázke končí, teda možno považovať rozhodnutie, ktorým odvolací súd rozhodol o odvolaní inak ako jeho vecným prejednaním (t. j. rozhodnutie o odmietnutí odvolania alebo o zastavení odvolacieho konania), rozhodnutie odvolacieho súdu o zastavení konania z dôvodu späťvzatia žaloby po rozhodnutí prvostupňového súdu a pred rozhodnutím odvolacieho súdu (§ 370 CSP) a uznesenie, ktorým odvolací súd potvrdil alebo zmenil prvostupňové uznesenie o otázke, ktorej vyriešenie sa týmto uznesením končí, pričom spravidla pôjde o uznesenia odvolacieho súdu, ktorými rozhodol o odvolaní proti uzneseniam podľa § 357 CSP, ktoré síce možno v dovolacom konaní preskúmať z dôvodov zmätočnosti uvedených v § 420 CSP, avšak z dôvodov zásadnej právnej významnosti sú v zmysle § 421 ods. 2 CSP z prieskumu dovolacím súdom vylúčené.

16. Dovolateľ v podanom dovolaní podrobne zdôvodnil, prečo k porušeniu jeho práva došlo tým, že bolo o nároku na náhradu trov konania rozhodnuté nesprávne, keďže mu malo byť priznané plné právo na náhradu trov konania.

17. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie, ods. 2, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

18. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

19. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

20. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

21. Podľa názoru dovolacieho súdu pri porušení vecného predkupného práva (§ 140 Občianskeho zákonníka) má dotknutý podielový spoluvlastník možnosť dovoliť sa ochrany svojho práva využitím inštitútu relatívnej neplatnosti (§ 40a Občianskeho zákonníka) alebo má možnosť domáhať sa u nadobúdateľa (nového podielového spoluvlastníka), aby mu vec ponúkol na predaj za rovnakých podmienok (§ 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka) alebo mu zostane predkupné právo zachované. Ako konštatoval už odvolací súd vo svojom uznesení v bode 7. odôvodnenia, žalobcovia v tomto spore využili práve druhú možnosť. V priebehu súdneho konania (žaloba bola podaná na súd 18. septembra 2019) žalovaný odstúpil písomne dňa 6. júla 2022 od zmluvy z 20. septembra 2016, na základe ktorej nadobudol spoluvlastnícky podiel k predmetnej nehnuteľnosti, čím prišlo k obnoveniu predkupného práva žalobcov k predmetnej nehnuteľnosti a odpadol tak de facto aj samotný predmet súdneho sporu. Následne 3. augusta 2022 prišlo k späťvzatiu žaloby, s ktorým strana žalovaného vyslovila súhlas.

22. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Najvyšší súd sa pri posudzovaní odôvodnenia uznesenia krajského súdu v dovolacom konaní nezameriava len na samotný „procesný postup“, t. j. na proces pred vydaním meritorneho rozhodnutia. Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, napr. I. ÚS 116/2020, II. ÚS 120/2020, I.Ú S336/2019 možno konštatovať, že súčasťou obsahu práva na spravodlivé súdne konanie je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne odpovie na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov žalobcu, prednesené na súde prvej inštancie i v podanom odvolaní (§ 387 ods. 3 CSP).

23. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť aj nesprávny postup súdu, ktorý sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením ich súdnej ochrany. Ide napríklad o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom odvolacom návrhu spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

24. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva uvádza, že súdy musia v rozhodnutiach jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, musia sa zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov, a že nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces (viď *Garcia Ruiz v. Španielsko*, *Vetrenko v. Moldavsko*, *Kraska v. Švajčiarsko*).

25. Podľa názoru dovolacieho súdu konanie odvolacieho súdu takéto vady nevykazuje. Dovolacie konanie je v tomto prípade limitované (§ 421 ods. 2 CSP) tak, že je možné skúmať len otázku zmatčnosti, a nie právny rámec rozhodnutia o náhrade trov konania (právne otázky súvisiace s

úspechom v konaní, so zavinením atď.), ktorým argumentuje dovolateľ v dovolaní.

26. Dovolací súd poukazuje na odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu body 4. - 8. a bod 7. odôvodnenia okresného súdu, v ktorých zrozumiteľne vysvetlili svoje východiská pre rozhodnutie. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť uznesenia odvolacieho súdu s potvrdzovaným uznesením vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí ak v odôvodnení rozhodnutia iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým tvorí - ako už bolo spomenuté, jeden celok (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/40/2018 z 18. júla 2018).

27. Dovolací súd dodáva, že k vyriešeniu sporu v prospech žalobcov prišlo až po podaní žaloby na súd, a to na základe právneho úkonu samotného dovolateľa, ktorý odstúpením od uzavretej kúpnej zmluvy, navrátil vec de facto do pôvodného stavu. Za tejto procesnej situácie dovolací súd v konaní nižších súdov zmätočnosť nezistil.

28. S poukazom na uvedené dovolací súd podľa § 447 písm. f) CSP dovolanie žalovaného ako neprípustné odmietol.

29. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd nemusí odôvodňovať (§ 451 ods. 3 CSP).

30. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.